

Emanciparea muncitorilor va fi opera muncitorilor înșiși!

Tribuna Socială

Buletin informativ al Asociației pentru Emanciparea Muncitorilor
Organizație membră a Acordului Internațional al Muncitorilor și Popoarelor
- martie 2012 – Număr special

Altă Mărie cu aceeași pălărie: FMI

(sau: fețe noi, însă nimic nou!)

DECLARAȚIE POLITICĂ A ASOCIAȚIEI PENTRU EMANCIPAREA MUNCITORILOR
privind ultimele schimbări politice

*“Adevăratul premier al României este Jeffrey Franks, șeful misiunii FMI”
(Ilie Șerbănescu, analist economic)*

Pleacă Boc, vine Ungureanu, guvernează FMI

Din 12 ianuarie a.c., în România are loc o adevărată revoltă populară produsă spontan.

Mii de oameni sunt în stradă, în întreaga țară; muncitori, tineri, șomeri, pensionari, respingând guvernul acestei țări aflată sub controlul Troiciei.

Într-o explozie furioasă împotriva actualei guvernări și, implicit, față de sistemul capitalist în ansamblu, cetățenii s-au revoltat împotriva oricăror reduceri bugetare, a măsurilor de austeritate și de dereglementare, care ne-au adus la o stare de sărăcie cruntă.

Sistemul capitalist, în încercarea sa de supraviețuire, ne-a luat drepturi fundamentale câștigate în curs de decenii sau chiar secole, întorcându-ne în timp. Drept urmare, oamenii au ieșit în stradă, pentru că s-au săturat de această nomenclatură politică, ce promovează un sistem bazat pe exploatarea omului de către om.

Picătura care a umplut paharul, a fost intenția guvernanților de a „reformă” sistemul de sănătate.

Legi de privatizare a serviciilor publice, inclusiv privatizarea asigurărilor de sănătate, au fost adoptate sau puse în discuție în toate țările capitaliste în numele "reducerii deficitelor publice."

În România, după închiderea a 67 de spitale, multe dintre ele proaspăt renovate și funcționale, cetățenii au protestat vehement, strigându-și toate nemulțumirile, nu numai cele legate de sănătate, primind în schimb jigniri și aroganță din partea

autorităților, care se poartă ca și când ar fi normal ceea ce fac. Pancartele făcute în grabă în sprijinul dr. Arafat, șeful SMURD, au avut un conținut social puternic și clar. Un exemplu este mesajul afișat pe un banner, pe care era scris "Privatizarea ucide!".

Cu timpul, astfel de evenimente contestatate, de multe ori modeste, s-au extins în întreaga țară. De menționat, faptul că, protestele au continuat, în ciuda gerului și a zăpezii, dar fără o organizare și cu sloganuri vizând probleme diverse.

Ieșirea populației în stradă a obligat guvernanții să accepte unele concesiuni. Însă ei au preferat să adopte tactici parșive de detensionare a situației, respectiv, **amânarea** deciziei de distrugere a sistemului de sănătate, cuplată cu revenirea medicului Arafat, pe postul de subsecretar de stat. Au mai fost amânate introducerea taxei auto și comasarea alegerilor parlamentare cu cele locale. A fost demis ministrul de externe Teodor Baconski ca urmare a jignirilor aduse protestatarilor, iar senatorul Urban a fost exclus din PD-L tot pentru același motiv. A fost anulată procedura de atribuire a unui contract de servicii de expertiză economică, tehnica și juridica în vederea atragerii unui investitor strategic minoritar la Poșta Română, în vederea privatizării acesteia. De asemenea, Guvernul a aprobat de îndată un memorandum, în baza căruia sporul de pericolozitate al minerilor să fie aliniat

la legile actuale, iar grila de salarizare ar trebui actualizată, ceea ce ar presupune **o creștere a salariilor cu circa 10 la sută**, în urma unei greve spontane a ortacilor din Valea Jiului.

Dar, să nu uităm nici o clipă, că guvernării nu au renunțat la obiectivele lor, nici măcar la cele, la care au fost nevoiți să dea înapoi sub presiunea protestelor. Mai mult decât atât, măsurile de austeritate luate în ultimii ani la cererea FMI, a Băncii Mondiale și a Comisiei Europene, nu au fost retrase. Așa că, salariile bugetarilor rămân în continuare tăiate, Legea pensiilor va produce suferință în continuare, TVA-ul este tot de 24%, spitalele închise vor avea în continuare sucombați la porțile lor, școlile rămân „comasate”, Codul Muncii arde pe mai departe salariații ș.a.m.d. De asemenea, privatizarea companiilor de stat își urmează cursul, guvernării anunțând chiar, că acest proces va continua, indiferent dacă vorbim de sectorul energetic, CFR, Poșta Română, sistemul de pensii sau chiar sistemul sanitar, inclusiv asigurările medicale. Sumele vehiculate sunt prea mari pentru ca viețile oamenilor să mai aibă vreo importanță.

Cu un ton care se dorea serios și marțial, Emil Boc - cel mai de plastilină prim-ministru din istoria post-decembristă a țării - a debeat la televizor o serie de tâmpenii, care pot fi considerate de domeniul tragi-comicului: „să relansăm dialogul”, „să activăm comisiile de dialog social”, „să avem răbdare”, „avem stabilitate economică”, „violențele stradale ne fac rău”, „mulțumesc românilor că au răbdat măsurile de austeritate”, „e greu, dar va fi mai bine” etc.

În fine, ca urmare a protestelor de stradă ale oamenilor nemulțumiți de actualul sistem, guvernul Boc a demisionat lăsându-i locul guvernului Ungureanu.

Dar puterea portocalie, ca și toate celelalte puteri postdecembriste, provenite din vechea nomenclatură ceaușistă, are în spatele ei de fapt instituțiile Troicii UE-FMI-BCE, vajnică apărătoare a intereselor marelui capital imperialist. Dovadă este faptul că aceste măsuri nu au vizat doar România, ci toate țările a căror conducere este supusă acestei troici. Priviți măsurile luate în Grecia, Portugalia, Irlanda, Spania, Franța, Italia!... Sunt aproape identice cu cele luate în România.

Din lac în puț

De 22 de ani, de la Revoluția din 1989, toți cei care s-au perindat la conducerea țării, au purces la distrugerea sau furtul a tot ce era bun din economie, în special industria, și să facă împrumuturi imense la FMI și Banca Mondială. Asta după ce clasa muncitoare română îndurase achitarea împrumuturilor contractate de către regimul ceaușist.

S-au închis fabrici, uzine, mine, s-a jefuit tot ce se putea fura sub deviza privatizării, iar foștii salariați, trimiși în șomaj, au început să plece din țară, văzând, că aici, nu mai au nici o posibilitate de a duce un trai decent.

Astfel capitaliștii ne-au furat „cumpărând” pe nimic, doar pe ciubuc și comisioane, averea socialistă, adică acea avere făurită de noi sau de părinții și bunicii noștri, avere estimată la peste 10.000 de miliarde de euro de azi.

Sub conducerea PDL + PSD + PNL + PC + UDMR, în diferite combinații, privatizarea a desființat din 11,1 locuri de muncă câte erau în România în 1989, peste 7,2 milioane de locuri de muncă, rămânându-ne 3,9 locuri de muncă, din care 1,2 milioane în sectorul bugetar.

Actualii guvernări au tăiat pensiile, salariile, ajutoarele și indemnizațiile pentru copii, au distrus sistemul de sănătate. Au desființat alte zeci de mii

de locuri de muncă, i-au îndatorat pe români, i-au umilit și i-au sărăcit, în așa fel încât, preocupați de traiul lor greu, să nu se mai ocupe de cei care îi exploatează sau îi fură. Nu a avut loc nici o creștere economică în perioada lor, singura „creștere” s-a datorat tăierilor, pe care le-au făcut guvernării.

De asemenea, s-au distrus cele mai importante sisteme publice: învățământul, sănătatea, cadrul de pensii, au fost tăiate salarii bugetarilor și, în schimb s-au lansat doar slogane imbecile, cum că în situație de criză trebuie să „adopte măsuri de austeritate” - adică „răbdați voi, ca să ne lăfăim noi” -, sau „să trăiți bine”, vorba plină de duh a actualului președinte, revizuită apoi tot de același personaj, în mod cinic, în „pentru ca să trăiți bine, trebuie să munciți mai bine”.

Noile constrângeri au multiplicat emigrarea anterioară, dar au generat și riposta naturală a celor ce au rămas în țară, încercând să-și facă o soartă mai bună aici. Așa s-a ajuns la manifestările de stradă, ce au șocat mai ales pe guvernări.

Discursul televizat al președintelui, susținut în toiu desfașurării protestelor, a cuprins numai referiri tangențiale la adevăratele probleme din țară: lipsa locurilor de muncă, sistemul

educațional și cel de sănătate la pământ, lipsa totală de perspective pentru tineri. Din cuvintele „șefului” se desprindea doar următorul mesaj: *„ceea ce am făcut noi a fost bine; măsurile de austeritate, deși au provocat suferințe, au pregătit țara pentru a înfrunta mai bine recesiunea* (mai degrabă să fie cumpărată mai ieftin de speculanți, care oricum sunt vinovați de criză). De asemenea: *toți au fost afectați de criză și numai împreună vom depăși aceste momente* (dar din păcate unii vor deveni sclavi în propria țară iar unii stăpâni). Altfel spus, „Dacă voi nu mă vreți, eu vă

Ce vor protestatarii?

Miile de români, care au demonstrat în București și alte orașe au cerut demisia președintelui Traian Băsescu, considerat ca fiind responsabil pentru declinul standardelor de viață, în urma măsurilor de austeritate severe, adoptate în 2010.

Ieșirea oamenilor în stradă a fost prilejuită de privatizarea serviciilor publice. Oamenii, după 22 de ani, au înțeles că privatizarea nu le-a adus nimic bun și, deci, nu doresc firme private la care să fie obligați plătească asigurări de sănătate, așa cum au fost obligați tinerii sub 35 de ani să cotizeze la (aceleași) firme private pentru asigurarea pensiilor.

Revendicările au fost diverse: de ordin social (împotriva taxelor, împotriva creșterii de prețuri, combaterea sărăciei), dar și moral (împotriva minciunilor guvernanților), politic (împotriva dictaturii), justițiar (împotriva jefuirea țării) și, în primul rând, de ordin vital (împotriva privatizării sistemului de sănătate).

Totuși, nemulțumirea cea mai mare, strigată în stradă, este legată de măsurile guvernamentale de austeritate.

Unul dintre participanții la manifestații spunea: *„Am putut constata o reală nemulțumire venită din partea unor demonstranți reprezentativi pentru masele largi populare, atât de greu încercate de măsurile de austeritate impuse de regimul Băsescu-FMI. Măsuri care, prin cruzimea lor fără seamăn, sunt nemaipomenite într-o lume cât de cât civilizată... Oamenii și-au exprimat nemulțumirea profundă față de situația actuală a*

înțeleg!”, parafrazând replica unui despot medieval.

În zilele următoare s-a văzut dezvoltarea acestor evenimente în întreaga țară.

În realitate, protestele nu sunt doar împotriva privatizării din domeniul sănătății, ci împotriva tuturor politicilor de austeritate dictate de către UE și FMI, puse în aplicare de către moștenitorii ai regimului ceaușist răsturnat în 1989 (care s-au succedat de 22 de ani la putere) și care sunt respinse în întreaga țară.

României, în primul rând de nivelul de trai literalmente insuportabil cauzat de măsurile criminale ale tuturor guvernelor post-decembriste, agravate însă la maximum de prezentul regim Băsescu-FMI.”

Partidele așa-numite de opoziție, grupate în coaliția numită „Uniunea Social-Liberală”, au încercat să transforme această revoltă spontană într-un factor de presiune pentru a pregăti „alternanța”.

Rețineți că acești lideri ai opoziției - proveniți, ca și guvernării actuali, din nomenclatura birocratică care domnea în regimul lui Ceaușescu - au condus România timp de ani de zile și au aplicat, la fel ca Traian Băsescu, sinistra "terapie de șoc" și privatizările mafioate impuse de FMI.

Printre lozincile scandate de protestatari a fost și aceea de chemare la grevă generală. Însă greva generală nu se poate face fără implicarea sindicatelor, sindicate care trebuie mai întâi să fie recuperate de către proprii lor membri.

Doar elementele pragmatice vor putea duce la căderea dictatorului. Asistăm la o atmosfera prerevoluționară asemănătoare cu cea din 1989. Găsim printre protestatari patrioți și oportuniști, oameni tineri care nu au cunoscut regimul trecut, precum și „vechea gardă”.

“Schimbarea celor care au distrus țara, celor care au închis școli, spitale, celor care au sărăcit poporul, celor care au inițiat un genocid mai cumplit decât al lui Ceaușescu”, spunea unul dintre protestatari.

Ce vor guvernării?

În România, cheltuielile publice au fost reduse în urma memorandumului semnat cu FMI, BM și Comisia Europeană precum și a politicii duse de către Uniunea Europeană, politică ce vizează privatizarea majoritatea sistemelor publice.

Ce noutăți va aduce schimbarea de guvern? (Căci nu se poate spune că Guvernul a căzut, ci doar că a fost schimbat.) Programul cabinetului condus de premierul desemnat Mihai Răzvan Ungureanu este un "copy-paste" după strategia executivului Emil Boc, impusă de FMI.

„Ungureanu a fost pus la Palatul Victoria să execute, nu să aibă idei”, a declarat economistul Mircea Coșea. El spune ca noul guvern va continua “opera” lui Emil Boc, dirijată de Fondul Monetar Internațional (FMI) și Comisia Europeană. “Nu veți vedea alte măsuri decât cele stabilite cu finanțatorii străini. Există un plan foarte clar în ceea ce privește economia, iar Ungureanu, chiar dacă vrea, nu poate face nimic”, a mai spus acesta.

“Să se revizuiască primesc, dar să nu se schimbe nimic. Astfel ar putea fi caracterizat programul de guvernare”, a declarat analistul Cristian Dinulescu.

„Adevăratul prim-ministru al României este Jeffrey Franks, șeful misiunii FMI”, afirma Ilie Șerbănescu, analist economic, citat de Daily Business.

Jeffrey Franks declara: “Nu sunt un apropiat al Guvernului. Încerc să lucrez cu oricine e la putere pentru binele țării. Și o voi face și dacă Opoziția câștigă alegerile sau dacă va fi numit un nou premier săptămâna viitoare”.

În opinia acestuia, Fondul Monetar Internațional (FMI) se așteaptă ca acordul cu România să continue după demisia premierului Emil Boc. “Nu văd niciun motiv pentru care acest eveniment ar avea vreun impact asupra acordului. Ne așteptăm ca acordul să continue”.

“Ne așteptăm ca orice guvern vine să avem un partener bun de discuții”, a mai spus șeful misiunii FMI în România. „Toate partidele sunt conștiente, iar eu mă aștept ca orice schimbare de guvern să nu duca la ieșirea din program”.

Toate aceste declarații sunt făcute în contextul în care, conform unui sondaj, încrederea românilor în aceste instituții este următoarea: UE: 50%, FMI

30%, Guvern 20%. Se remarcă o prăbușire a acestei încrederi, în ultimii doi ani, de când se aplică memorandumul semnat cu F.M.I., Comisia Europeană și Banca Mondială.

Guvernanții, atât cei actuali cât și precedenții, nu fac altceva decât să aplice ad literam condițiile solicitate de instituțiile internaționale de la Bretton Woods și de la Bruxelles. Astfel, Fondul Monetar Internațional (împreună cu Banca Mondială) și Uniunea Europeană (îndeosebi prin Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană) sunt cele care dictează, iar guvernanții României au devenit simpli executori ai ordinelor primite de la „Înaltele Porți”. Deci, ceea ce se aplică în România, sunt, de fapt, măsurile impuse de FMI (în numele Troicii). Noul Guvernul român și-a luat angajamentul de a aplica setul de măsuri stabilite în timpul ultimei vizite a misiunii FMI, condusa de Jeffrey Franks.

„România – slabă, neputincioasă și manipulată de FMI”, calificativele aparțin lui Joseph Stiglitz, laureat al Premiului Nobel pentru economie în anul 2001, fost prim-vicepreședinte și economist șef al Băncii Mondiale, fost consilier al Președintelui Bill Clinton.

Bugetul adoptat pentru 2012 a atras critici dure. Vor scădea cheltuielile pentru sănătate, dar vor crește cele pentru serviciile speciale.

În 2012 măsurile de austeritate continuă și, în plus, la cererea FMI, prețul pentru energia electrică și gaze va crește cu 15%, în timp ce privatizarea sectorului energetic, a poștei și a societății de căi ferate au fost deja stabilite prin “acordul”, semnat cu FMI.

Vom avea în curând alți 300 000 de șomeri.

Așadar, o bombă cu ceas - sărăcia - împânzește casele românilor.

Ce vor FMI și UE?

FMI-ul pretinde că negociază împrumuturile; praf în ochi (de fapt ne dă de ales: *Ce vreți ceva rău sau ceva și mai rău?... Decizia e a voastră... nu o impunem noi.*), căci, în realitate, el solicită măsuri și politici dictatoriale de austeritate ce reduc veniturile oamenilor și calitatea vieții acestora punând de asemenea în pericol echilibrul economic și social al țărilor implicate, ajungându-se la revolte, crize economice, sociale sau politice. Trei principii au fost impuse de dezastruoasa politică financiară a FMI:

- *austeritate* - (pentru ca săracii să devină și mai săraci);
- *privatizare* – (pentru ca bogații să devină și mai bogați);

- *liberalizare* – (pentru ca țările bogate să le domine pe cele sărace).

Sunt principii pe care le doresc și exponenții capitalului în forma lor cea mai cruntă – speculatorii, bancherii și complicii lor din rândul guvernelor, pentru a stioarce la maximum profitul. În Europa, planurile FMI și ale Băncii Centrale Europene cer guvernelor o regresie socială fără precedent, pentru a rambursa datoria către bănci și speculatori. Uniunea Europeană, din instrument de propagare a capitalului, a devenit o victimă a acestui capital, iar reformele de așa-zisă salvare a UE nu reprezintă altceva decât o resuscitare a UE, folosind averea popoarelor. Guvernele au devenit

complice la jaful provocat de bănci asupra cetățenilor Uniunii Europene.

Sarkozy dorește înființarea unei trezorerii europene, altă instituție de tocat fonduri.

În același timp, a început procesul de ratificare a două noi tratate europene.

Primul tratat, "TSCG" (Tratatul privind Stabilitatea, Coordonarea și Guvernanța în cadrul Uniunii Economice și Monetare), supus semnării de către șefii de stat la 2 martie, pretinde înscrierea în Constituții a obligativității de a respecta tratatul de la Maastricht și punerea sub tutelă a oricărui stat care s-ar deroga. Acest tratat, numit și pact fiscal, instituie o adevărată dictatură a Uniunii Europene, menită să dicteze politicile de privatizare, austeritate, de distrugere a drepturilor muncitorilor și de reduceri bugetare, după "modelul" care are loc în Grecia.

Al doilea tratat, care este deja în proces de ratificare, pune bazele „MES”, Mecanismul European de Stabilitate. El va înlocui Fondul European de Stabilitate Financiară, care în ianuarie a.c., tocmai a fost retrogradat de către agențiile de rating. MES reglementează așa-numitul „ajutor financiar”, către state, de exemplu „ajutorul” către Grecia (adică, măsurile de salvare a băncilor în schimbul de strangulării muncitorilor greci).

Proiectul de tratat UE privind Mecanismul European de Stabilitate (decis la 30 ianuarie 2012 în timpul unui summit al Consiliului European), intenționează să impună tuturor popoarelor din Europa austeritate permanentă, distrugerea tuturor cuceririlor sociale, abandonarea oricărei suveranități naționale. Prin acesta se înființează un fond de urgență special în cadrul Fondului Monetar Internațional (FMI), în valoare de 200 de miliarde de euro. Potrivit planului inițial, statele din uniunea monetară urmau să pună la bătaie

150 de miliarde de euro, iar cele din afara acesteia - 50 de miliarde de euro. Observăm că Uniunea Europeană oferă bani unei entități juridice separate, internaționale, fără vreo legătură administrativă cu UE. Simplu, ambele entități – UE și FMI – slujesc același stăpân, anume marele capital.

În acest tratat, este scris: *"Prezentul tratat și «TSCG» sunt complementare (...) Este recunoscut și convenit că acordarea de asistență financiară (...), în virtutea «MES» este condiționată începând de la 1 martie 2013 de ratificarea «TSCG», de către statul membru în cauză."* Cu alte cuvinte: adoptarea de către fiecare parlament național a tratatului "MES", ar echivala cu ratificarea pe furis a viitorului "TSCG", în principiu de ratificat în luna iunie sau iulie.

În Germania, unde Sommer (liderul Confederației Sindicatelor Germane – DGB) solicitase cu câteva luni în urmă - de comun cu patronii - deputaților SPD să voteze în favoarea Fondului European (planul Merkel), mai mulți militanți au adresat o scrisoare conducerii SPD pentru a deschide o dezbatere pe această temă: „Am hotărât să angajăm toate forțele noastre, la scară națională, în lupta de a ne adresa public și masiv, deputaților SPD pentru a le spune, în esență, că: *«A vota pentru pactul fiscal și MES, înseamnă să devenim complici la planul de strangulare a fraților noștri greci, înseamnă să ne punem de partea capitalului și a patronilor care refuză revendicările muncitorilor germani, care continuă și accelerează distrugerea contractelor noastre colective, a spitalelor noastre, a caselor noastre de sănătate... VOTAȚI NU !»*

Nimic nu este mai important decât mobilizarea pentru a împiedica trecerea acestui tratat fatal pentru democrație.

Ce i se pregătește României?

„Alteța sa, Franks de România”, a coborât de la munte îndulcit, sătul și relaxat și cu o declarație pe buze și a pus la cale altă mare tâlhărie - scuzați - privatizare: hidrocentralele patriei, de care trag cu dinții toți ciocoi.

FMI a cerut Guvernului să înceapă concedierile la Poșta Română, renegocierea contractelor cu Hidroelectrică și privatizarea companiei Tarom.

De asemenea, Fondul cere privatizarea pachetului majoritar de acțiuni la firmele de distribuție a energiei.

Experții FMI nu s-au declarat mulțumiți de intenția Guvernului de a lista la bursă câte 15%

din filialele de distribuție ale Electrica, ci doresc privatizarea lor cu un investitor strategic, adică peste 51% din acțiuni să fie vândute.

Ilie Șerbănescu consideră privatizările ca fiind criminale și că acestea trebuie prevenite: *“Ne tragem singuri preșul de sub picioare dacă ne vindem și ultimele companii din domeniile strategice, mai ales din energie.”*, a mai spus acesta.

FMI a mai cerut scumpirea energiei electrice cu 15% în februarie și a gazelor pentru firme tot cu 15% până în vară.

Până și membrii Guvernului conștientizează în ce bagă România. „S-au schimbat parametrii economici în UE, suntem într-o situație dificilă. Pentru cetățeni va fi foarte greu să suporte unele cheltuieli dacă nu avem o amânare la liberalizarea prețului energiei.”, a spus ministrul mediului L. Borbely.

„Vom începe acum să implementăm planul agreat anterior privind renunțarea la tarifele reglementate la electricitate și gaze, în conformitate cu regulile UE”, a declarat președintele Traian Băsescu.

De asemenea, în scrisoarea menționată mai jos se precizează că interdicerea exportului de gaze va duce la întreruperea acordului, întrucât contravine principiilor pieței unice din Uniunea Europeană.

Deci, FMI pune condiții și mai grele Guvernului. Iată, concret, ce „**Reforme strategice și de reglementare în domeniile transporturi și energie**” sunt cuprinse în ultima **scrisoare de intenție a Guvernului către FMI**:

.....
 „16. În plus, vom iniția imediat măsurile necesare pentru a reconstitui consiliile de administrație și a angaja management privat în întreprinderile de stat, în conformitate cu legea de Guvernanță Corporativă din noiembrie 2011.

În fine, am închis 1.000 de kilometri de linie de cale ferată.

17. Pentru sectorul energetic:

Înainte de aprobare ne vom pune de acord cu Comisia Europeană, Banca Mondială, și FMI cu privire la modificările necesare pentru a asigura independența deplină financiară și operațională a reglementatorului în domeniul energiei (ANRE).

Vom începe acum să implementăm planul agreat anterior privind renunțarea la tarifele reglementate la electricitate și gaze naturale, în conformitate cu reglementările UE.

În sectorul energiei electrice, se va pune în aplicare ajustarea anuală a tarifelor reglementate la energia electrică (amânate în acest an), de cel puțin 15 la sută de la sfârșitul lunii februarie pentru a compensa creșterea costurilor ca urmare a producției mai mici de hidroelectricitate.

În sectorul gazelor naturale, ajustarea prețurilor pentru clienții non-casnici pusă în aplicare în ultimele luni (inclusiv o creștere de 5 la sută începând cu 1 ianuarie), au lăsat încă prețurile sub formula de recuperare a costurilor componente unitare de gaz (CUG).

În fine, suntem pe deplin conștienți de faptul că o anulare parlamentară a vetoului prezidențial privitor la legea de interdicție a exportului de gaze ar putea duce la suspendarea programului,

deoarece contravine principiilor de bază ale pieței unice a UE.

Vom analiza de asemenea, plățile municipalităților de arierate și facturi referitoare la încălzire.

Acest lucru ne va permite să evaluăm dacă recentele schimbări legislative au îmbunătățit finanțarea sistemului de termoficare din România.

Întreprinderile de stat

18. În timp ce am realizat îmbunătățiri majore în unele companii, mai multe măsuri substanțiale urmează să fie luate. Până la mijlocul lunii [februarie] 2012, ministerele de resort vor trimite planurile revizuite către MFP, în conformitate cu instrucțiunile date de către staff, cu privire la scopul și conținutul acestor planuri pentru toate entitățile cu mai mult de [20] angajați sau o cifră de afaceri de mai mare de [1] milion lei în 2010.

19. Acțiunile de privatizare planificate sunt următoarele:

Primul grup de companii care vor fi oferite până la finele lunii aprilie 2012 (include: (i) Oltchim (vânzarea acțiunilor publice rămase către un investitor strategic), (ii) Transelectrica (SPO pentru un pachet de acțiuni de 15% plus o majorare ulterioară de capital de aproximativ 12%), (iii) Transgaz (SPO pentru un pachet de acțiuni de 15%); (iv) Poșta Română (pachet minoritar) și (v) Societatea de exploatare minieră de cupru Cuprumin, va fi, de asemenea, privatizată până la mijlocul lunii februarie, iar la CNH se vor vinde minele viabile pentru un investitor strategic.

Al doilea grup de companii include (i), (ii) IPO pentru un pachet de acțiuni de 15% la Romgaz va fi realizată până la finele lunii iunie. (iii) Electrica Serv (privatizare majoritară a tuturor companiilor regionale în curs de înființare prin comasarea Transilvania Sud, Transilvania Nord, și Muntenia Nord); și (iv), Tarom (IPO pentru 20% din acțiuni). Numirea consultantilor de tranzacție pentru acest grup va fi finalizată până la sfârșitul lunii aprilie 2012.

Al treilea grup cuprinde (i) Hidroelectrică (IPO pentru 10 procente în vederea majorării de capital); (ii) Electrica Serv (privatizare majoritară a ceea ce va fi rămas din companiile regionale); (iii) Nuclearelectrică (cel puțin 10 procente prin majorare de capital); (iv) S.C. Electrica Furnizare S.A. (inclusiv activitatea de furnizare transferată de la SC Electrica SA, privatizare majoritară); (v) cele trei sucursale de distribuție rămase ale companiei Electrica (privatizare minoritară) și (vi) CFR Marfă (privatizare majoritară). Numirea consultantilor

de tranzacție pentru acest grup va fi finalizată până la sfârșitul lunii aprilie.

21. Am început să punem în aplicare cerințele reformei noastre generale de guvernare corporativă, ceea ce a marcat o îmbunătățire semnificativă în cadrul de guvernare corporativă a întreprinderilor de stat din România. Ne angajăm în mod ferm la creșterea numărului de companii de stat cu management privat în decursul anului 2012.”

Deci, regimul Băsescu cedează gratis combinatele energetice și transformă România într-o colonie. Practic, toate întreprinderile profitabile (OMV Petrom, Transelectrica, Transgaz, Romgaz, Nuclearelectrica, Hidroelectrică, Olchim S.A, CUPRUMIN, Electrica Serv, Electrica Furnizare, Electrocentrale București, Complexul Energetic Oltenia, Complexul Energetic Hunedoara etc.), construite de poporul român în zeci de ani, sunt date acum gratis unor asasinii economici internaționali de către un președinte devenit

ilegitim, care nu reprezintă în niciun caz interesele poporului român.

Primul grup de companii gestionează resursele energetice ale României. Toate aceste companii sunt extrem de profitabile, mai ales în contextul crizei energetice care se prefigurează în următorii ani. Prețul carburanților, în acest caz, a ajuns până la cer, fără ca cineva să poată interveni în vreun fel. Ce ni s-a întâmplat cu carburanții ne așteaptă acum cu gazele și cu energia electrică.

Vorbim practic de companiile care exploatează, produc și "transportă" energia electrică și gazele în această țară. Vorbim de Hidroelectrică și de Nuclearelectrică, și de o infrastructură construită în zeci de ani de poporul român.

Dar de ce FMI-ul susține privatizarea? Cine vrea atât de tare să pună mâna pe întreprinderile publice?

Există un interes crescut venit din partea unor concerne din SUA și Europa, apropiate FMI, CE și BM. Aceste concerne fac presiuni extraordinare pentru vânzarea acestor pachete de acțiuni.

Consecințele privatizării și ale noilor „reforme”

Nimic nu poate fi mai rău decât privatizarea! A generat cârduri de șomeri, sărăcie, servicii proaste, scumpiri în lanț, pe de o parte, iar pe de alta, a creat milionarii de carton, clanurile mafiote, hoții de ieri, de azi și de mâine, îmbuibăți cu averea poporului îngenunchat și umilit până dincolo de limitele umanului.

Iată numai câteva efecte ale privatizării sălbătice :

- creșterea numărului de șomeri;
- familii dezmembrate care se separă plecând în alte țări la lucru;
- stres și îmbolnăviri la cei care lucrează cu grija zilei de mâine;
- creșterea furturilor, a criminalității, a prostituției, a consumului de droguri, a fraudelor, a violenței, a corupției, etc., etc.

În Anglia căile ferate au fost privatizate, iar astăzi Anglia are cele mai jalnice căi ferate din Europa.

În Brazilia, electricitatea a fost privatizată. Acest lucru a făcut ca energia electrică în Brazilia să fie printre cele mai scumpe din lume. De asemenea, producția de energie electrică este insuficientă, fiind nevoie de importuri pentru a se asigura necesarul.

În timp ce statul slujește sau ar trebui să slujească intereselor cetățenilor, o companie privată slujește intereselor... cui?

De la căderea regimului comunist până acum, în unele țări a scăzut până și speranța de viață: în

Rusia cu 3,7 ani iar în Ucraina cu 2,8 ani, spre exemplu.

Împrumuturile de la FMI sunt dăunătoare deoarece au îndatorat și sărăcit țările în cauză și mai mult și, în plus, mențin pe poziții pe politicienii incompetenți și corupți.

În România, proiectul noii legi a sănătății a născut deja multe controverse. Ce modificări ar fi adus această lege? Marea schimbare vizează apariția caselor de sănătate private. Acestea vor gestiona contribuțiile salariaților și pensionarilor la bugetul de stat.

Dar dincolo de aceste cazuri, intervin asigurările voluntare suplimentare. Casele vor putea încheia asigurări complementare de sănătate pentru cei care doresc asta, în limita a maximum 50 de euro pe lună.

Adică pacientul va sta la aceeași masă cu asiguratorul privat, având în față dosarul său medical. De pildă, în caz ca este hipertensiv și se teme că va avea nevoie des de investigații la inimă, va cere un pachet țintit pe această afecțiune. Iar casa privată de sănătate îi va cere, să zicem, 20 de euro pe lună. Dacă prețul i se pare mare își poate încerca norocul la o alta casă de asigurare.

Ce fel de oameni sunt aceia care vor să profite, să facă bani pe sănătatea semenului lor? Cât de îndobitociți au ajuns aceia care includ sănătatea în sistemul comercial capitalist?!??

Trebuie să plătim asigurări private obligatorii pentru pensii, locuințe, sănătate....

Din acest an vom plăti către privați un fel de supra-taxă pentru sănătate.

Pentru restul, se va da o coplată sau va trebui să se asigure suplimentar. Trebuie să împiedicăm **coplata! Jos coplata!**

Dar care ar fi dezavantajele sistemului de urgență privat? Una din transformările majore vizează deschiderea urgențelor către furnizori privați, noua lege modificând inclusiv medicina de urgență, asigurată în prezent doar de către stat. Sistemul devine astfel deschis oricărui furnizor privat. Acum ni se spune că, în caz de urgență, vom fi nevoiți să plătim tot către privați. Demersul de a privatiza serviciile de urgență nu este nici pe departe atât de inocent cum vor oficialii să ne convingă. După privatizare, se vor face liste de tarife. Victima nu va mai fi o persoană în pericol de moarte, ci doar un client!

Ce vor popoarele Europei?

Cine guvernează astăzi, în Grecia, Spania, Portugalia, România... pe întreg teritoriul Uniunii Europene?

Oare nu sunt toate guvernele niște simple executoare ale planurilor criminale impuse, unul după altul, de către Uniunea Europeană, Banca Centrală Europeană și FMI („Troica”)? Dovadă este faptul că aceste măsuri nu au vizat doar România, ci toate țările ai căror lideri sunt supuși ai acestei troici.

Măsurile aplicate în România în ultimele luni – tăierea salariilor bugetarilor cu 25%, a pensiilor cu 15%, în timp ce TVA-ul a crescut de la 19% la 24% - nu sunt cu nimic mai prejos decât cele ce se aplică în alte țări, precum Grecia. În plus, pe lângă lunga listă de măsuri de austeritate cerute de către Uniunea Europeană și de FMI, toate „reforme” ce vizează reducerea cheltuielilor publice, îndeosebi în educație și sănătate, au ca scop livrarea către privat a domeniilor esențiale pentru societate.

La fel s-a întâmplat cu Grecia, care se află sub tutelă: un buget sub controlul complet al Troicii, pentru a rambursa datoriile către bancheri.

Împotriva acestei dictaturi a instituțiilor de capital financiar internațional, se manifestă poporul grec. Grecia fierbe! Avem de a face cu o situație revoluționară. Există „*riscul de explozie al unei revoluții care ar putea să se extindă în toată Europa*”, afirma alarmat G. Karatzaferis, liderul partidului Laos (de extremă dreaptă), partid aflat

În stadiul actual, legea este o tentativă de asasinat în masă împotriva a peste 70% din populație, adică împotriva aceluia care au salariile tăiate, pensiile tăiate și supraimpozitate, a celor cu șomajul redus, a celor cu alocații tăiate, a mamelor și copiilor cu indemnizațiile de creștere reduse.

Guvernanții s-au lăudat cu faptul că proiectul prevedea că pacienții puteau alege între mai multe case de asigurări private și opta pentru diverse spitale, clinici și medici.

Acești guvernanți, cât și toți ceilalți, trebuie să fie trași la răspundere pentru genocidul social, cultural și economic, pentru dezastrul din sănătate și învățământ, din sistemul de pensii și pentru diminuarea salariilor!

Toate acestea - dar și câte altele! – au fost concepute fără a cere acordul poporului român.

Acestea fiind zise, le dorim inițiatorilor legii sănătății să ajungă, fără bani, pe mâna privaților și să ne spună dacă vor scăpa cu viață!

la guvernare în actualul „guvern de uniune națională”.

Exacerbarea climatului social? În fapt Grecia este lovită de o sărăcire, care se accelerează și se extinde. Trei milioane de greci (din cele 11 milioane) trăiesc în sărăcie. Rata oficială a șomajului a ajuns la 18%. Zeci de mii de muncitori sunt nevoiți să apeleze la cantina săracilor. „Neo-săracii” sunt mai ales foști salariați ai micilor întreprinderi intrate în faliment sau funcționari concediați ca urmare a aplicării măsurilor de austeritate. Unul dintre ei spunea: *"Suntem numiți leneși, hoți. Dar dacă am fi toți atât de bogați și de hoți, de ce am mai încerca cu toții să părăsim țara?... Trăim într-o dictatură economică. Iar Grecia este un laborator, în care se testează rezistența popoarelor. După noi, vor urma la rând alte țări din Europa."*

Alături de UE și BCE, FMI se joacă acum pe deplin rolul de jandarm șef.

Toate veniturile statului, cum ar fi taxele noi stoarse de la familii înfometate, procente mari tăiate din salarii și pensii, mii de reduceri de locuri de muncă în sectoarele publice și protecția socială ... toate acestea trebuie să fie pe deplin consacrate "rambursării datoriilor." Adică, să fie îngrășați bancherii și speculatorii, care le doresc, și care întotdeauna cer mai mult. Guvernul și statul grec sunt reduse oficial la simpli funcționari ai instituțiilor internaționale. Aceasta este fața sumbră a "dictaturii Troicii."

Merkel și Sarkozy și-au intensificat amenințările lor: "Acum, trebuie să decidă, vor trebui să semneze!" noul set de măsuri criminale împotriva poporului grec.

Ministrul german de finanțe Wolfgang Schäuble, trimitea laudele sale către "guvernul portughez (care) a făcut o treaba bună", prin semnarea unui "pact social", cu liderii de uneia din principalele două centrale sindicale portugheze (UGT), spre deosebire de avertizarea trimisă guvernului grec că "promisiunile nu sunt de ajuns."

Dar iată cum, măsurile impuse României, pe care le arătam mai sus, sunt exact aceleași, ca și cele efectuate de Troică, acum, în Grecia.

Printre altele, oficialii Fondului Monetar Internațional, ai Uniunii Europene și ai Băncii Centrale Europene, le-au cerut grecilor schimbări radicale, în ceea ce privește legislația, impunându-le un plan care este de o brutalitate incredibilă și care ar conduce la scăderea pensiilor și salariilor cu 25%. Deja, în 2010 și 2011, Guvernul de la Atena a majorat TVA de la 19% la 23% și a mărit cu 10% accizele la alcool, tutun și benzină. Salariul mediu a fost redus cu până la 20%. Salariile din sectorul public au fost reduse cu 8%, iar al 13-lea și al 14-lea salariu au fost eliminate. Reformarea sistemului de pensii a presupus o diminuare de 10% a acestora și majorarea vârstei de pensionare pentru femei la 65 de ani.

Guvernul a anunțat că va reduce 15.000 de locuri de muncă din sectorul public, din totalul de 750.000.

Grecia a depășit un milion și jumătate de muncitori aflați sub pragul de sărăcie și are un milion de șomeri.

Michael Meister, deputat german din partidul Angelei Merkel declamă: „Grecii, nu trebuie să treacă prin aceste reforme pentru Bruxelles, pentru Berlin sau pentru FMI, ci pentru binele lor”.

Ce-i de făcut?

Ne aflăm într-un moment, când situația se accelerează în întreaga Europă. Avem de a face cu procese contradictorii, de revoluție și contrarevoluție.

Acest sistem nu mai poate asigura progresul societății și încearcă cu ultimele resurse să supraviețuiască, fiind în pragul falimentului. Astfel, singura cale de obținere a profitului din producție o reprezintă exploatarea la maximum a forței de muncă. Această exploatare a forței de muncă a ajuns să fie cauza revoltelor din Grecia, Spania, Italia, Marea Britanie, Statele Unite etc.

Votul în Parlamentul elen a survenit după ce oficialii UE și FMI, au cerut ca toate partidele politice să aprobe planul, adică să fie votat, astfel încât oricine ar câștiga alegerile din luna aprilie, măsurile să fie implementate.

La 30 ianuarie, la summit-ul UE, Sarkozy-Merkel au emis un ultimatum Guvernului elen și celor trei partide, care îl compun.

Pe lângă presiunea externă și cea politică, Guvernul grec s-a confruntă în acele zile și cu proteste de stradă. Poporul grec dorește să trăiască, el scandează "Afară cu troica! Afară din Uniunea Europeană!"

Ne arătăm respectul și admirația pentru curajul și demnitatea cu care și-au apărat drepturile aceiași lideri și muncitori. Spitalul general din Kilkis, Grecia, este acum deja sub controlul muncitorilor din sistemul de sănătate al orașului.

Noi, militanții din România, considerăm, la fel ca frații noștri din Grecia, că s-a dovedit eșecului capitalismului, un sistem aflat în plină criză, care nu aparține muncitorilor, ci doar patronatelor, guvernelor și cercurilor financiare mondiale.

Ne exprimăm solidaritatea cu frații noștri muncitori din Grecia, care se opun guvernului grec aservit Băncii Mondiale și Fondului Monetar Internațional în încercarea acestora de distrugere a idealurilor clasei muncitoare din întreaga lume.

Sindicaliștii greci au meritul că au apărat clasa muncitoare împotriva planurilor capitaliste mârșave ale B.M., F.M.I și Uniunii Europene.

La nivel mondial, muncitorii și popoarele sunt alături de muncitorii greci și de organizațiile lor sindicale, angajate în lupta împotriva planurilor barbare ale troicii puse în aplicare de guvern.

Dezastrul, pe care intenționează Troica să-l impună poporului grec, este un program organizat pentru toate popoarele din Europa; după Grecia, vine rândul Spaniei, Italiei, Portugaliei, Franței, României...

Datorită ultimelor evenimente petrecute în România, Asociației pentru Emanciparea Muncitorilor îi revine un rol tot mai important în trezirea conștiinței de clasă a lucrătorilor.

Soluția propusă de opoziția politică, nu răspunde decât la o parte din revendicările manifestanților, și, oricum, ea nu are puterea de a fi impusă.

Sindicatul nu prea au reacții, încă. În plus, liderii sindicali au fost implicați în "negocierile" cu Jeffrey Franks și practic, ei au acceptat măsurile de FMI.

Manifestanții nu au revendicări politice, nici măcar idei clarificate politic (cu câteva rare excepții). Ei nu consideră că această politică este falimentară, ci doar că "clasa politică" este o castă de hoți, adică nu politica aplicată este greșită, ci doar avem politicieni răi.

Oamenii trebuie să devină conștienți de ceea ce vor, și să realizeze că principala problemă pentru actuala situație, o reprezintă sistemul capitalist și aceia care îl promovează și profită de pe urma acestui sistem și anume FMI și UE. Un guvern care va continua cu aceste politici impuse de cele două instituții nu va fi niciodată un guvern pentru popor. Este mai puțin important numele celor de la putere, ci este important ce măsuri vor lua, referitor la aceste două instituții.

Dacă un număr atât de mic de oameni i-a făcut pe cei de la putere să dea înapoi, chiar și cu un pas, înseamnă că guvernării nu sunt atotputernici, așa cum s-au străduit să ne convingă, și că ieșirea masivă în stradă ar putea aduce schimbări importante. Muncitorii și tinerii trebuie să-și aleagă reprezentanți care să le apere cu adevărat interesele și să nu aștepte soluții de la politicienii actuali.

Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se solidarizează cu toți cei care își exprimă nemulțumirea față de puterea actuală, considerând că privatizările aplicate la cererea Fondului Monetar Internațional și a Uniunii Europene, precum și toate măsurile de austeritate luate până acum, duc la prăbușirea totală a stării sociale a claselor muncitoare, a tineretului și a pensionarilor.

Deși suntem alături de cei care au ieșit în stradă, totuși, dacă nu vom ști unde vrem să ajungem, vom rămâne blocați pe drum. Țelul nostru trebuie să fie unul singur: **schimbarea sistemului capitalist**, iar pentru asta este nevoie de unitate și organizare.

De aceea, Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru organizarea independentă a salariaților, atât la nivel național, cât și internațional, împotriva planurilor reprezentanților capitalului mondial de a instaura o "noua ordine" bazată pe exploatare, pe sărăcie și război.

Printre protestarii cu care am vorbit, mulți s-au arătat favorabili ideii de naționalizare, adăugând însă, că nu ne putem pune nici o nădejde în PSD sau PNL, partide total compromise în epoca post-decembristă prin escrocheriile și înstrăinările făcute, care au adus țara la sapă de lemn, creație a acestui abominabil sistem, numit "capitalism imperialist". Înșelăciunea la adresa poporului

român, reprezintă premiza pentru o viitoare renașterea.

De asemenea, au fost manifestanți, ce s-au pronunțat împotriva privatizărilor și au cerut ieșirea din Uniunea Europeană și ruperea relațiilor cu FMI, instituții considerate principalele vinovate pentru măsurile de austeritate și reformele distructive aplicate în România.

Lozincile scandate de protestarii din România vorbesc de la sine: „**Ieși afară/ FMI din țară!**”, „**Sănătatea nu trebuie să devină un obiect de lux!**”, „**Privatizarea ucide**”.

Printre altele, în Piața Universității s-a auzit scandându-se: „**Afară cu F.M.I. și cu mafia financiară!**”.

Concluzia noastră: "salvarea" UE, cu sau fără ajutorul FMI, nu este în beneficiul popoarelor!

Cel mai bun lucru este retragerea din Uniunea Europeană și anularea acordurilor cu FMI - care în realitate nu au ajutat cu nimic România... De vină sunt **toți** politicienii de după revoluție!

De la portar până la vârf, unde stau agățate căpușele puterii, se impune o schimbare de regim, nu doar o înlocuire de persoane.

Prin această declarație ne exprimăm nu numai susținerea pentru protestarii care au ieșit în stradă, dar în plus, noi vrem să prezentăm spre dezbateră organizațiilor muncitorești, ale disponibilizaților, ale tinerilor și cele ale pensionarilor, revendicările noastre, care sunt următoarele:

1. Denunțarea de urgență a acordului criminal semnat cu FMI, Comisia Europeană și Banca Mondială;
2. Încetarea imediată a concedierilor din sistemul bugetar, ordonate de aceiași vampiri internaționali;
3. Oprirea imediată a privatizărilor;
4. Neînchiderea întreprinderilor industriale, a minelor, a societăților de căi ferate, precum și stoparea concedierilor din economie;
5. Modificarea următoarelor legi, în așa fel încât poporul român să nu fie bătaia de joc a burgheziei și anume: a Codului Muncii, Legii Pensiiilor, Legii Educației, Legii Dialogului Social și toate celelalte legi trecute prin asumarea răspunderii de către guvernul incompetent Boc;
6. Pensii și salarii decente, corelate cu inflația, locuri de muncă, creșterea nivelului de trai;
7. Dezvoltarea economică;
8. Stabilirea de programe strategice publice, economice, financiare, de sănătate,

- învățământ, cultură, turism, financiare etc. pe termen scurt, mediu și lung, urmărind interesul public național pentru creșterea nivelului de trai al celor mulți care muncesc, prin control public al calității produselor, al prețurilor în vederea unei repartizări echitabile a veniturilor din muncă;
9. Constituirea unor comisii formate din oameni ai muncii pentru verificarea averilor mobile, imobile și ale conturilor ale tuturor celor care au deținut și mai dețin funcții de conducere;
  10. Confiscarea averilor tuturor șpananilor;
  11. Crearea de locuri de muncă pentru toți cetățenii României, apți de muncă, **de către stat**;
  12. Impozit progresiv pe venit;
  13. Vrem învățământ public și sistem sanitar gratuit;
  14. Revenirea obiectivelor economice și financiare rămase nedistruse la proprietatea publică a țării în special în industria strategică, după cum impune realitatea economică prezentă a țării, prin naționalizare;
  15. Neratificarea noilor tratate ale Uniunii Europene: MES și TSCG
  16. Ieșirea imediată a României din UE și NATO, instrumente ale capitalului occidental pentru jefuirea altor țări precum și pentru terorizarea acelor țări care îndrăznesc să „miște în front”. Declararea neutralității României;
  17. **Naționalizarea imediată a băncilor** apropiate de capitaliști precum și a **resurselor naturale** expolate de ei (vezi petrolul, ciordit de OMV);

Propunem organizațiilor interesate, cât și oamenilor politici, organizarea unei conferințe pornind de la revendicările expuse mai sus, precum și pe baza celorlalte teme exprimate în acest document.

Conștienți de faptul că ceea ce se întâmplă în Grecia este esența viitorului promis tuturor popoarelor, trebuie să găsim răspunsul la problema cu care se confruntă mișcarea muncitorească în toată Europa: sprijinirea sau cererea retragerii planurilor Troiciei?

În mod evident, guvernul Boc a fost schimbat ca urmare a respingerii de către populație a tuturor planurilor de impuse de FMI și UE (o continuare a privatizărilor făcute de 20 de ani încoace de către foști burocrati).

Militanți muncitorești, sindicaliști și tineri: poate România sau Grecia, sau celelalte țări europene, să găsească o cale de ieșire din criză, fără a abandona FMI și Uniunea Europeană? Este o întrebare la care noi răspundem NU !

Ce se întâmplă acum în Grecia, poate alimenta și rezistența proletariatului din România și din celelalte țări europene. Condiția necesară este, însă, aceea de a formula o direcție clară, respectiv singura perspectivă posibilă: unitatea muncitorilor și a organizațiilor acestora de pe întregul continent, împotriva dușmanului lor comun: Troica (UE-BCE-FMI) și ruperea de toate instituțiile ei și de guvernele care îi pun servil în aplicare planurile, înrobind popoarele. Dar aceasta nu se poate realiza fără a asigura independența mișcării muncitorești.

Astăzi, protestul care are loc în Europa a devenit un război de clasă, iar pentru noi, muncitorii, însăși supraviețuirea noastră este în joc, pentru că ne afectează decisiv viitorul. Este un război până la capăt, pe care guvernele și Troica l-au declanșat. Noi o să redobândim visele noastre chiar dacă suntem jefuiți de ele. Suntem atacați și amenințați separat, pentru a nu putea reacționa în comun. Și totuși, dreptatea este și va fi de partea noastră.

Acțiuni asemănătoare din partea angajaților din alte domenii din sectorul public și privat, a membrilor din organizațiile sindicale și cele progresiste, cu scopul de a ajuta ca mobilizarea noastră să ia forma unei rezistențe și revoltă universală a muncii, până la victoria finală împotriva capitalului, împotriva elitei economice și politice care astăzi apasă țara noastră și întreaga lume, ne vor aduce câștig de cauză.

Ca prim pas spre singurul demers pozitiv posibil, crearea Uniunii Socialiste a Statelor din Europa, lansăm deschis discuția pe propunerea de a lupta în comun împotriva noilor tratate UE și pentru a ajuta la blocarea planurilor, care se aplică deja (cum ar fi distrugerea Codului Muncii, în Spania, ca și în România sau acordurile de "competitivitate" a companiilor în Franța). În acest scop, lasăm inițiativa de a organiza o conferință națională cu participarea sindicatelor interesate, care să stabilească formele concrete de acțiune.

În cadrul frontului larg european deschis în fiecare țară împotriva ratificării tratatelor ce stabilesc noua dictatură a Uniunii Europene, propunem, de asemenea, o reuniune de urgență la Atena, ca cea mai înaltă formă de solidaritate proletară cu clasa muncitoare greacă.

Această criză nu este a Greciei sau a datoriilor, ci este a sistemului capitalist aflat în pieire. Nu popoarele trebuie să plătească efectele agoniei.

Apreciem că Europa se află într-o fază decisivă a istoriei sale, faza revoluției antiimperialiste. Trebuie schimbat sistemul din temelii !

Privatizarea ucide!

Nu capitalismului imperialist criminal!

Nu regimului criminal Băsescu-FMI!

Nu dictaturii Troiciei!

Afară UE, BCE și FMI! Retragerea tuturor planurile lor!

Nici un consens!

Jos cu noile tratate!

Trăiască unirea liberă a lucrătorilor și a popoarelor din Europa!

Cine suntem noi?

Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor este o organizație nepartizantă, urmărind să strângă laolaltă pe toți cei ce se pronunță pentru apărarea drepturilor salariaților, indiferent de culoarea lor politică.

- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru organizarea independentă a salariaților, atât la nivel național cât și internațional, împotriva planurilor reprezentanților capitalului mondial de a instaura o “nouă ordine” bazată pe exploatare, pe sărăcie și război.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru asistență medicală gratuită, pentru gratuitatea învățământului de toate gradele, pentru o adevărată protecție socială, împotriva șomajului.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru apărarea proprietății sociale împotriva tuturor formelor de privatizare, împotriva tuturor formelor de fărâmițare și înstrăinare a avuției publice.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru garantarea și apărarea drepturilor tuturor minorităților, pentru dreptul tuturor popoarelor la autodeterminare.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor se pronunță pentru independența totală a organizațiilor sindicale față de orice partide, față de stat, patronat sau biserică.
- AEM s-a înființat în aprilie 1993, dintr-un grup de militanți reuniți în jurul publicației Tribuna Socială (primul număr al acesteia a apărut în decembrie 1990).
- AEM a inițiat și/sau a participat la mai multe activități ale mișcării muncitorești din România, sau, la invitația altor organizații apropiate ca orientare, din străinătate.
- Acțiunile desfășurate au fost de natura conferințelor, dezbaterilor, marșurilor, mitingurilor, simpozioanelor, abordându-se teme precum: apărarea drepturilor muncitorilor (dreptul la muncă, la un salariu și trai decent, la organizare sindicală independentă), apărarea drepturilor general umane precum sănătatea și învățământul, lupta împotriva războiului (a organizat un marș la Craiova împotriva declanșării războiului din Irak la 1 martie 2003), lupta împotriva represiunii (a organizat două conferințe naționale cu participare internațională la Craiova în 1999), solidaritatea muncitorească națională și internațională, lupta împotriva dereglementărilor sociale, lupta împotriva exploatării muncii, lupta împotriva exploatării copiilor și a femeii, apărarea laicității statului, apărarea sectorului public, aniversări și comemorări etc.
- Asociația pentru Emanciparea Muncitorilor susține necesitatea existenței unui partid, care să reprezinte în mod real clasa muncitoare.